

Художниця, рукою якої рухають емоції

Унікальна виставка робіт Лесі Дрозд відкрилася у Здолбунові

У будинку культури цементників відкрилася виставка живопису здолбунівської художниці – Лесі Дрозд. Захід організували у межах продовження мистецького проекту «Митці Здолбунівщини». Ініціаторами виставки стали директор БКЦ Наталія Давидюк та подруга художниці Олена Фещук.

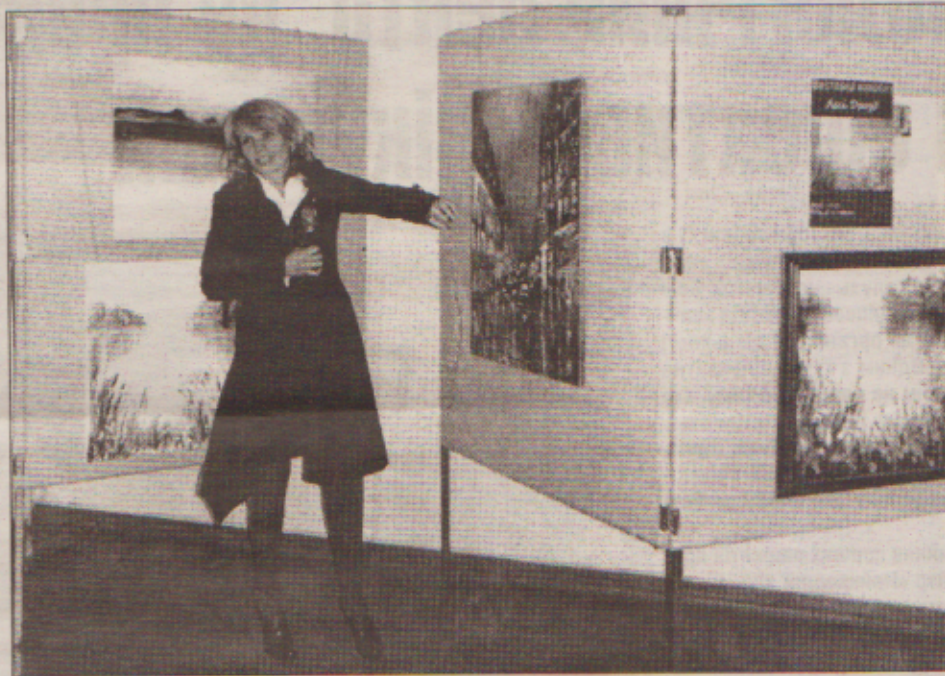
ВИНАХІДНИК ВЛАСНОЇ ТЕХНІКИ

Дуже скромно і самокритично презентувала свої роботи художниця. Вона, багатодітна мати, присвятила своє життя вихованню восьми дітей. А три роки тому стала писати картини. Розповідає, що малювати для неї велике задоволення, але сучасне мистецтво вважає «бульбашкою», бо воно не несе ніяких цінностей.

Творчою й талановитою є і вся сім'я художниці. Чоловік – відомий іконописець Юрій Дрозд. Та й діти унаслідували творчі гени від батьків. Займаються різними видами мистецтва та ремесел: скульптурою, класичною музикою, реставрацією пам'яток, виготов-

ленням косметики за натуральною рецептурою. Сама ж художниця малює за власною технікою – «без пензля». І переконана, що малювати можуть всі, особливо руками і пальцями.

– Коли я починаю малювати, то фарбу наношу не на палітру, як звично художникам. Я кладу полотно просто на підлогу й вичавлюю на нього фарби. А потім беру рукою або ж клаптиком тканини все розтираю. А по тому, що вже бачу – домальовую. Ще можна брати мастихін – це такий художній шпатель, який має гладку поверхню, ним добре виконувати пейзажі з гір або ж малювати місто, архітектурні форми, – розповідає Леся. Пригадує, що у коле-

Леся ДРОЗД розповідає про свою техніку малювання.

джі вивчали більше школу соцреалізму. А після знайомства з американськими

художниками думки кардинально змінилися. Стала приглядатися до мистецтва Айвазовського та Рубенса. Роздивлялася та досліджувала, як пише Айвазовський різні деталі, виконує золотаве світло та й щось узяла для себе. Саме тому роботи художниці різнопланові й відрізняються одна від одної за манерою написання. Хоча зізнається, що як починає малювати, то картини готової в голові не має, хіба якщо це портрет конкретної людини.

– Врешті у мене варіант безпрограшний. Я завжди починаю не з того, що виходить в результаті. Часто можу переробляти, іноді малюю цілу ніч, головне щоб емоції були задоволені. Можу перетирати полотно доти, поки рухається фарба, – каже художниця.

Саме з таких, часто перетертих картин виходять міста, яких у колекції авторки понад півсотні. Усі вони

не вигадані, а десь існують. Щоб додати картині точності, Леся може подивитися на місто через картинки в Інтернеті. Але намалювати своє, власне враження про нього, як саме вона відчуває це місто. І звертається до шанувальників своєї творчості:

– Хочу, аби кожен з вас, дивлячись на мої роботи, відійшов від реальності. Я завжди хочу відобразити свій стан крізь призму емоцій. Це можуть бути враження від музики, або від того, що побачила з вікна. Щоразу щось інше.

БОРІТЬБА З ВЛАСНИМИ СТРАХАМИ

Але так, як є тепер, було не завжди – зізнається художниця. Не могла вона раніше так натхненно на емоціях працювати. Багато років не малювала, бо мала страх.

– З часу, коли я закінчила навчання, у мені десь підсвідомо сидів страх. Може це вік допоміг його позбу-

Відвідувачі виставки.

тися. У п'ятдесят вже нічого не страшно: адже життя про- йшло, відбулася перемога- ка цінностей. З часом я по- збулася будь-яких страхів, що відобразилися як у мо- єму житті, так і в творчості. Живолис — це маленька час- тинка того, як змінилося мое життя, — розповідає мистки- ня.

Лесь Дрозд багато в чому завдячує своїй сім'ї, яка дала їй велику підтрим- ку для подальшого розвитку.

Це — подрузі Олені Фешук. Творчість, що це лише старі, ця виставка — не остання.

ТВОРЧИСТЬ ЗАРАДИ ТВОРЧОСТІ И ЗАДОВОЛЕННЯ

Багато майстриня свої твори не продає, а точніше вона не вміє їх продавати. Адже не оцінює свої твори- ня як доробі картини, а відтак не може відшкодувати собі навіть того, що витрачено на купівлю полотна та фарб.

— Я ніколи не працюю на гроші й на ім'я. Мені біль- ше подобаються камерні ви- ставки, де люди знаються на мистецтві та на духовності, — зізнається художниця.

Тому в питанні продажу картин мені допомагають мої друзі чи знайомі.

Сама ж художниця зізна- ється, що на виставці пред- ставлена лише маленька час- тина її творчості. Хоч картин залишилось не так вже й ба- гато, Лесь Дрозд радо запро- шує усіх охочих відвідати її ви- ставку, яка діятиме у БКЦ до 5 листопада. А для тих, хто заці- кавився особливою технікою виконання малюнка, худож- ниця обіцяє провести майстер- клас, щоб довести, що малю- вати може кожен.

Марина КОЛОДІЧ

Фото автора